

Demjén a házigazda, Somló a sztárvendég Portyázó popsztárok

– Az utóbbi időben kicsit eltűntél Magyarországról. – szóltam meg az öltözőben Somló Tamást.

– Nem is kicsit, fizikailag teljesen. Skandináviában dolgoztam hat évig egy nemzetközi tánczenekarban. Eredetileg 2-3 évre akartam kimenni, ez végülis elhúzódott. Idén februárban hazajöttem, és mialatt odavoltam, az ország átváltozott, így hát próbáltam tájékozódni. Hazakerkezőm után nem sokkal felhívtak „Rózi”-t, ajánlotta, hogy csináljunk valamit közösen. Szó volt egy közös lemezről, majd meghívtak a BS-beli koncertre és a nyári turnéra. Közben pedig készül az album – melyből időközben lemezem lett –, természetesen közreműködik rajta, hiszen ő írja a szövegeket. Talán karácsonyra már a boltokban lesz.

– S nem csak énekelsz rajta?

– Kézenállok, táncolok és pantomimezek is – neveti el magát. – Mindenfélét, amit csináltam az LGT-ben, a basszusgitár kivételével. Azt valahogy mindig csak kényszerűségből műveltem. A zenei anyagnak a felét én írom, a másikat pedig különböző, számomra nagyon értékes emberek. Néhány nevet említve: *Laár András, Závodai Gábor, Menyhárt János*, s valószínűleg *Orszáczky Jackie* is küld egy nótát kazettán Ausztráliából.

Beszélgetésünk alatt a zenekar átöltözött és felszállt az indulásra kész buszra. Utánuk megyek én is,

Demjén Ferenc még mindig a csúcson van. Néhány éve többen legyintettek a szakmában neve hallatán, s akadtak kételkedők a közönség soraiban is. Akik azonban ott voltak mostanában valamelyik koncertjén, saját fülükkel győződhetek meg az első mondat igazáról.
A nagysikerű hódmezővásárhelyi koncert után faggattuk a híres énekest, és a turnén sztárvendégeskedő Somló Tamást.

s amíg a sofőr melegíti a motort, levegőt termel, felteszek néhány kérdést Demjén Ferencnek is:

– A turnét a Budapest Sportcsarnokban megtartott szuperkoncert előzte meg, s úgy tudom, hosszabb hallgatás fogja követni.

– Így terveztük, de nem lesz hallgatás, hiszen összeállt újabb turnét szeretnénk csinálni.

– A nagy sikerre való tekintettel?

– Igen, sok levelet kaptunk azoktól, akik sem a pesti, sem a vidéki turné állomására nem tudtak eljutni.

– De a betervezett munkák ugye nem maradnak el?

– Természetesen nem. Egyelőre

azonban csak tervek léteznek, s nem szíviesen beszélek róluk, hiszen így elveszne a meglepetés varázsa.

– Úgy tudom, Somló Tamás és Révész Sándor lemeze készül.

– Szó van mindkettőről, de hogy mikor kerülnek piacra, még nem tudom megmondani.

– Mit jelképeznek a korintosi oszlopok a lemezbortón, és itt a színpadon?

– Az örökkévalóságot, a föld és lét összefüggését próbálja szimbolizálni.

– Egyfajta jelkép volt a napszemüveged is, ami az utóbbi időben eltűnt.

– Sok olyan dolog volt, amit nem szerettem volna látni. Most talán jobb hangulatban nézem a világot, és remélem az is engem.

– Úgy érzed tisztább is a világ?

– Hogyha a tisztaság az abszolút káosz után következik, akkor tisztul, de még várni kell.

– Ezért is távoztál el Budapestről egy messzi tanyára?

– Régi vágyam volt, hogy a természet közelében lehessen. Ez végre megvalósulhatott.

– Itt találsz meg az igazi, alkotói nyugalmat?

– Túl nagy szó, az ember mindenhol, még a legszörnyűbb körülmények közt is alkot. És nem is biztos, hogy nyugalom kell hozzá. Itt egyszerűen magamat találom meg.

TAKÁCS VIKTOR

Gépelemek konferencia

Szegeden rendezik meg a Gépelemeket Oktató Tanszék és Intézetek XIII. Országos Konferenciáját. A három napos esemény legjelentősebb rendezvénye az augusztus 27. csütörtöki Gépelemek Konferencia, melyen délelőtt az egyetemeken, délután pedig a főiskolák tájékoztatója hangzik el. Ezután jegyzetbemutatót tartanak, illetve a CAD laborot mutatják be a résztvevőknek. Az estét a reál beállítottságú szakemberek a zeneművészetnek szentelik, a Rókusi templomba látogatnak, ahol ifj. Révész László orgonaművész hangversenyét hallgatják meg. Másnap, a zárónapon a Szegedi Szalámigyár és Húskombinát Rt., valamint a főiskola laborjait mutatják be.

Egy merész mondat az évadnyitón

Új vezetők, új művészek, gazdag műsorterv

A tegnapi társulati üléssel megkezdődött a Szegedi Nemzeti Színház 109. évadja. Amely egyszersmind az első teljes, bemutatkozó szezonja a színház új vezetőségének. Kormos Tibor igazgató a következő, rövid, ám annál nagyratörőbb mondatban foglalta össze színházvezetői törekvését: „Azt akarom, hogy Magyarország legjobb színháza legyen a Szegedi Nemzeti Színház.” S bár a merész mondat után szükségét érezte némi mentegetőzésnek az őszinteségéért, mondott végül még egy fontosat, amely arról szólt, hogyan lehet az országra szóló dolgot megcsinálni; természetesen az ország legjobb színházművészeinek segítségével. Mit mondhat erre a közönség? képviselőiben a tudósító?

Lássuk a medvét!

Korábbi számainkban ismertettük már a szinte teljesen kicserélődött vezetői gárda névsorát, de emlékezetfrissítésül álljon itt még egyszer: a februárban kinevezett igazgató, Kormos Tibor közvetlen munkatársai: *Árkosi Árpád*, a prózai tagozat vezetője (a miskolci színházból jött vissza Szegedre), *Molnár László* az operatagozat vezetője (karmesterként eddig is a színház tagja volt), *Galgóczy Judit* az operatagozat művészeti vezetője (szintén Miskolcra szerződött ide), s *Imre Zoltán* – az egyetlen „rég” – a balettigazgató. A színház dramaturgia: *Bérczes László*. Vezető művészeti titkár lett *Fábián Péter*; a szegedi szabadtéri „igazolt át” *Koha Zsuzsanna* gazdasági igazgató, ugyanonnan *Szücsborus János* főmérnök, *Jóni Gábor* marketingmenedzser pedig korábban a városházán dolgozott.

Visszaszerződött *Pál Tamás* karmester; az új jelmeztervező: *Jodál Ágnes*. Az új tenorista: *Vadász István*. A következő színművészek szerződtek Szegedre: *Balogh Csilla*, *Czifra Krisztina*, *Csarnóy Zsuzsa*, *Csoma Judit*, *Dégi János*, *Dobos Ildikó*, *Galkó Bence*, *Janik László*, *Kovács Lajos*, *Kövesdi László*, *Molnár Csaba*, *Szemán Béla*, *Ternyák Zoltán*, *Zborovszky Andrea*, *Gesztesi Károly*, *Karczag Ferenc*. A balettegyüttest *Sonkoly Tamás* erősíti; az új táncari tagok: *Kopeczny Katalin*, *Horváth Gábor*, *Major Roland*, *Mezei Lajos*, *Óvári Dóra*, *Papp Judit*, *Varga József*, *Kiss László*.

A 109. évad műsortervéből néhány elemet szintén ismertettünk már július elején, ám azóta eltelt egy egész nyár... Az operabemutatók: Mozart: *Figaro házassága* – október 23-án, rendező: *Galgóczy Judit*; Giordano: *André Chénier*, február 5-én, szintén a művészeti vezető rendezésében. Bemutatónak is beillene, hiszen új rendezésben (*Galgóczy*) és szereposztásban kerül színre a repertoárból a *Turandot*; műsoron lesz a *Bohémélet*, a *Faust*, a *Hamupipóke*, a *Traviata*, a *Bánk bán*, az *Aida* és *A varázsfuvola*.

A prózai tagozat játszóhelyeit bővítik, stúdióelőadásokat terveznek a régi zsinagóga

épületében, így a szokásosnál több prózai bemutatót nézhetünk. A Nagyszínházban *Árkosi Árpád* rendezi Goldoni: *Csetepaté Chioggiában* című művét, a szeptember 25-i bemutató próbáit már elkezdték. *Weöres Sándor: A holdbeli csónakosát* vendég, a pantomimművészként ismert *M. Kecskés András* rendezi meg. *Moliere-t*, a *Don Juant* ugyancsak vendégművész, *Toma Gábor* állítja színpadra, s a krakkói *Rudolf Ziolo* rendezi az előbemutatót, *Carlo Gozzi Turandotját*. A Kisszínházban október 9-én láthatjuk a kaposvári művészt, *Lukáts Andor* rendezésében *Wesker: Konyha* című darabját. *Szász János* vendégként állítja színpadra *Marton Gyula* új munkáját, melynek címe: *Csinibaba* – *Csinibaba avagy szép volt, igaz se volt...* *Spiró György* emlékezetes sikerű *Csirkefeje* is megérkezik, *Galgóczy Judit* rendezi. A stúdióbemutatók: *O' Neill: Utazás az éjszakába* (*Lukáts Andor*), *Shakespeare: Macbeth* (*Szász János*), *Baka István: A korinthusi menyasszony* és *Róza Pál: A hang* (*Sándor János*), *Lorca* két egyfelvonásosát szintén *Sándor János* viszi színpadra és hazajön *Paál István* is egy stúdiórendezésre.

A balett a Kisszínházban tartja idei első bemutatóját; a Franz Kafka-adaptációkból összeállított est koreográfusai: *Imre Zoltán*, *Bozsik Yvette* és *Juronics Tamás*. Februárban szintén a Kisszínházban lesz egy estje a Stúdió Balettnek, az áprilisi nagyszínházi bemutató vendégkoreográfusának pedig *Roberto Galvánt*, egy idei nemzetközi koreográfiai verseny győztesét hívták meg. Műsoron tartják a *Táncok és világok* című estét, a Szenvedélyes viszonyok, a *Stabat Mater*, az *Alvilági játékok* című baletteket és egy stúdióestet is, *Juronics Tamás „Szárttökötélével”*.

A „zenés” műfajban a tavalyról „áthúzódtott” *My fair Lady-t* látjuk, *Árkosi* rendezi; meg a *Cigánybáró* és a *Hegedűs a háztetőn*, *Sándor János* rendezései.

SÜLYOK

Tévedések (víg?) játéka

Megdöbbenéssel olvastam a lap augusztus 24-i számában megjelent Egy zenekritika margójára című trást Gyémánt Csilla aláírásával. Megdöbbenésemnek két fő oka volt, és ugyane két ok miatt is reagálok, amit egyébként, normális esetben nem tennék. Nem tenném, ha – mint az etikai megfontolásból újságírói körökben szokásos – megtudhattam volna a helyreigazítás tényét és tartalmát a megjelenés előtt, és nem mint amolyan érdeklődő olvasó bukkanak az engem bíráló cikke. Továbbá nem reagálnék rá akkor sem, ha tévedéseim felsorolása a lapnak szintén az egyik augusztusi számában olvasható, „Zenei Tücsök-bogár” címmel megjelent mintaszerű, tényszerű és önkritikus helyreigazításához lenne hasonlatos. Hálával és köszönettel venném az ilyen kijavítást. Az első körülményért az események objektivitása folytán senki sem hibáztatható, a másik viszont elgondolkodtat.

Valóban elkövettem ugyanis egy felcserélést és egy kihagyást a Szonda Éva, Matkócsik Éva és Misura Zsuzsa által gyönyörűen tolmácsolott művekké kapcsolatban. Ezért elsősorban a művészekről, másodsorban természetesen az olvasóktól elnézést kérek. Meghökken az, hogy a helyreigazítások műfajában szokatlanul grandiózus méretű cikk hevülte és a tárgyyszerűséggel kapcsolatos sajátosságok közzététel módja. Az írás ugyanis, megjelölt szándéka szerint, két megjelent anyagomban fellelhető tárgyi tévedéseimet kívánja kijavítani, mint a zárlat deklarálja: személyeskedés nélkül, a művészek és a zeneszerető közönség érdekében. El kell hinnem, hiszen a bírálat szerzőjét nem ismerem. De azért az érdekes, hogy a számosan sorakozó vádpontok közül a továbbiakban egyetlen tárgyi tévedést sem lehet felfedezni, nem mintha az eddigieket kevesellném – nem vagyok lezser alkot –, csak nem tudom, miért tér el a tárgynak beállított és a valóban tárgyi tévedések aránya ilyen jelentősen. Nem értem. Hiszen magyarázhatnám véleményünk különbségét – az enyém mellett kitartok – az eltérő ízléssel, netán előfeltevésekkel, csak hogy egyrészt ezen az alapon minden kritikáról trhatnánk kétszáz másikat, másrészt soha nem nyerte meg el a tetszésemet annyira zenei rendezvény a maga teljességében és részleteiben egyaránt, mint az idei Operagála – ezt írásom tartalma és hangneme tükrözi –, harmadrészt pedig éppen az a feltűnő, hogy az engem bíráló cikk írójának véleménye a legtöbb esetben azonos az enyémel, de valamilyen, előttem ismeretlen oknál fogva, úgy tünteti föl méltató megállapításait, mint amelyekkel az én kritikám bünyösen adós maradt. Védelmébe veszi „ellenem” Vámosy Éva énekesnőt, akinek a produkcióját valódi élvezettel hallgattam, oly módon, hogy kikéri művésznőnk nevének akár csak együtt említését is *Johanna Hartmannéval*. Akkor ki sértett meg kit?

Micaelák című írásomban egyetlen tárgyi tévedést sem lelt fel ugyan a bíráló, de amit mégis keresett, oly módon tálatatik, hogy az, ha nem tudnám, hogy nincs benne sértő szándék, bizony úgy érezném: sértő. Mikrofon – mikroport? Ezért soha nem fogtam volna tollat. A 14-ei Carmen-előadáson jól hallhatóan rossz volt a hangosítás. Az alulintonált Habanerával kapcsolatosan általam trtak – századszor is újraolvasom – nem érthető félre. Az ebből kibontakoztatott bíráltó okfejtés tulajdonképpen engem vádol meg azzal, hogy Micaela szerepének tudom a Habanerát. Hát?!

A zeneszerető közönség – aki nagyon jól tudja, ki énekl a Habanerát – és a művészek tisztelte engem mindig arra ösztönzött, hogy a tárgyalat bírálatnál sokkal tapintatosabban írjam meg a véleményemet, hogy véletlenül se legyek igazságtalan.

DOHÁNY EDIT

TANULJON RUGALMASAN ÉS SZABADON

a Számalk OBS-ben működő International Correspondence School (ICS) amerikai távtanulási iskolával!

AZONOS FELTÉTELEKKEL TANULHAT, AKÁR A FŐVÁROSBAN, AKÁR VIDÉKEN ÉL!

Időt, pénzt takarít meg azzal, hogy otthon, saját időbeosztása szerint tanul.

Tervezze meg tanulási idejét családjá és munkája mellett!

Így tanulmányai miatt semmit sem fog elmulasztani!

MAGYAR ÉS AMERIKAI BIZONYÍTVÁNY IGAZOLJA A TANFOLYAMOK SIKERES ELVÉGZÉSÉT.

FELSŐFOKÚ TANFOLYAMOK

Angolul tanulható

☐ 61 SZÁMVITEL

☐ 80 MARKETING

☐ 64 ALKALMAZOTT SZÁMÍTÓGÉPTUDOMÁNY

☐ 68 VENDÉGLÁTÓIPARI VEZETÉS

Angolul vagy magyarul tanulható

ANGOLUL MAGYARUL

☐ 60 ÜZLETVEZETÉS

KÖZÉPFOKÚ TANFOLYAMOK

Angolul tanulható

☐ 05 SZÁLLODA- ÉS ÉTTEREMVEZETÉS

☐ 35 UTAZÁSI ÉS TURISZTIKAI SZAKEMBER

☐ 20 ORVOSI ÉS FOGORVOSI IRODAI

ASSZISZTENS

☐ 59 KONYHAVEZETÉSI ÉS ÉLELMEZÉSI ISMERETEK

KÖZÉPFOKÚ TANFOLYAMOK

Angolul vagy magyarul tanulható

ANGOLUL MAGYARUL

☐ 70 VÁLLALKOZÁS-

VEZETÉS

☐ 13 TITKÁRNÓ

☐ 10 SZEMÉLY-,

VAGYONVÉDELMI ÉS
BIZTONSÁGI SZAKEMBER

NÉV:.....

CÍM:.....

HIRD. KÓD: DMO 24.

Amennyiben bővebb felvilágosítást kér a választott tanfolyamról, tölts ki és küldje be címünk a fenti nyomtatványt.

Címünk: SZÁMALK OBS-ICS Programiroda 1115 Budapest, Etele út 68. Telefon: 166-9707, 185-3111/4090, 4091, 4100 mellék.